

saaledes at dette Anlæg kun kom til ene og alene at ophjælpe Fiskeriet. Vi have paa Bestkysten en Fiskeribefolkning, som desværre selv maa rekrutere sig, fordi den har et meget ansvarligt og meget vanskeligt Arbejde, et Arbejde, som maaste, dersom der blev gjort noget for at støtte denne Befolkning, kunde skaffe denne store Del af Befolkningen en rigelig Ernæring. Men dette Arbejde viser sig at være saa trangt og svært for dem, at der ikke er Tale om, at andre deroppe th til Fiskerierhvervet end just de, der ene og alene ere opdragne under disse Forhold. Det kan ikke nægtes, at naar man ser paa Forholdene der, saa er det Forhold, der interessere ikke alene dem, der bo i Nærheden af disse Egne, men Forhold, der interessere det hele Folk. Lægge vi Mærke til Sagen, saa se vi, at hvert Aar drage nogle af vore Videnskabsmænd og Kunstnere, af vore Malere derop for at gøre deres Studier; og hvorfor drage disse derop? Det er netop for at bringe det, de se, ud igen til det store Folk, der har Interesse af at høre om disse bjærve, dygtige og driftige Folk. De Herrer vide maaste knapt nok, under hvor vanskelige Forhold Fiskere arbejde deroppe. Jeg har af og til været til Stede og set, naar de drage ud til deres daglige Dont; saa gaa de ikke sjælden ud i Vandet til midt paa Livet for at komme ud med og i deres lille Fartøj, hvorfra de saa lægge Aarerne ud, og derefter stikke deres smaa Sejl frem for at gaa indtil 4 Mil ud i Søen til Ankerpladsen. At det er et farligt og vanskeligt Arbejde, de foretage sig, det have vi deroppe jævnlig særlig Velsighed til at mærke; det er ikke blot en enkelt Gang, vi have Indsamlinger til Fiskeres efterladte, hvis Forsørgere have sat Livet til ude paa Søen. Jeg kan hufte, at jeg i Fjor, den Gang vi havde denne Sag fremme, henlede det ærede Tings Opmærksomhed paa, hvad der var sket den Gang, og jeg kan i Aar ligeledes henvise til, at vi ogsaa netop have haft og have en Indsamling til nogle Fiskeres efterladte, hvis Forsørgere have tilsat Livet i deres daglige Dont. Jeg siger derfor, at det vilde være utafnemmeligt af Samfundet, af Staten, naar vi ikke ville lette deres Forhold deroppe saaledes, at Sikkerheden dog blev noget bedre for disse Folk, der have dette farefulde og besværlige Arbejde at drage ud og fiske, og jeg tør vel endog sige, at disse Fiskere undertiden drage ud paa Tider, hvor det er mere end vanskeligt; thi det, der driver dem til at drage ud, er ene og alene Hensynet til at erhverve det nødvendige til dem selv og deres Familier; derfor tvinges de til at gaa ud paa

Tider, da det maaste kunde synes, der hverken var Vejrs eller Vindforhold til at gaa ud. Trods dette, at de gaa ud deroppe endogaa paa saadanne Tider, saa er Forholdet dog nu saaledes, at, efter at Fiskeriforholdene nu have udviklet sig, som det er sket: at man mere kommer til at benytte de større Fiskerifartøjer, saa maa de Fiskere, der have disse smaa Fartøjer, som de maa flæbe op paa Land om Aftenen og sætte ud igen om Morgen, tit staa paa Land og se paa, at de andre gaa ud paa Fiskeri, medens de med deres mindre Baade ikke ere i Stand dertil. Jeg tror derfor, at hvis vi vilde komme disse Folk noget i Møde med Hensyn til en Mole, saaledes som nævnt af det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds, en Mole, der med Tiden skulde kunne gaa ind som et Led i en større Bygning, saa vilde vi imødekomme et berettiget Krav fra en stor Del og fra en meget daarlig stillet Del af den danske Befolkning. Der er gjort ikke saa lidt for Fiskeriet, navnlig for Ferskvandsfiskeriet og for Fiskeriet paa Østkysten; men paa Bestkysten, hvad er der gjort for at ophjælpe Fiskeriet? Intet og aldeles intet. Kravene have været stillede i en Række af Aar, og de vokse og blive større og større iblandt Befolkningen og vinde flere og flere Tilhængere, saa jeg tror, den Tid ikke kan være fjærn, da vi virkelig komme til at gøre noget, og jeg vil derfor gerne sige saa vel til Højre som til Venstre: kent paa de fattige Fiskere med de mange smaa Hjem, deres Koner og mange Børn, naar De stemme over dette, jeg vil gerne kalde det, patriotiske Forslag. Jeg vil bede Dem om, idet De stemme derover, at de samtidig ville tænke paa det farefulde Arbejde og de mange fattige Fiskere paa Nordvestkysten af Sjælland, som ville høste Gavn af dette Forslag. Dermed skal jeg paa det bedste anbefale Forslaget til det høje Ting og den højtærede Ministers Velvilje.

Plæsner: Med Hensyn til det lille Vædringsforslag, som et Par ærede Medlemmer i Forbindelse med mig have tilladt os at stille, kunde jeg i Virkeligheden godt frasalde Ordet, da det er saa vel anbefalet af mine ærede Medforslagsstillere, og tilmed føler jeg mig forvisset om, at det Spørgsmaal, som det drejer sig om, nemlig en Beskyttelse for de stakkels fattige Fiskere langs Bestkysten, er et Spørgsmaal, som vi alle interessere os for, og som jeg er overbevist om, at den højtærede Indenrigsminister saa vel som det høje Ting gerne ville yde al den Støtte, de ere i Stand til. Jeg vil dog